

אור הנר

עזר: נדיה אטון

דבר העזר

הכנה לראש השנה

נמצאים אנו שבוע לפני יום הדין הגדול, יום ראש השנה שעליו אמרו חז"ל שכל באי עולם עוברים לפניו כבני מרון.

גולת הכותרת של יום ראש השנה, הינה השופר, "שנאמר: 'יום תרועה יהיה לכם', חז"ל תיקנו לנו לתקוע בשופר ביום ראש השנה מאה ואחד פעמים, מאה פעמים בתפילה, ולאחר עלינו לשבח תוקעים שוב תרועה גדולה כדי לערבב את השטן שלא יקטרג על עם ישראל שהם אוכלים שותים ושמחים.

ישנם כמה טעמים למה אנו תוקעים דווקא מאה קולות בתפילה בראש השנה, אחד מן הטעמים כותבים התוספות במסכת ראש השנה (דף ל"ג עמוד ב' בשם הערוך): שמאה התקיעות הם כנגד מאה פעיות (מאה בכיות) שפעתה אמא של סיסרא.

כדי להבין תירוץ זה, נקדים בסיפור שאירע אצל אמא של סיסרא: סיסרא היה שר צבא של המלך יבין, הוא היה גיבור אמיץ ובעל כוח עצום בלתי ניתן לתיאור. המדרש מספר: שכאשר היה סיסרא מרעים בקולו על חיית השדה, לא הייתה החיה מוצאת עוז בנפשה למוש ממקומה, אלא הייתה עומדת עד אשר ניגש לתפוס אותה. וכאשר היה יורד לרחוץ בנחל קישון, היה מעלה בזקנו כמות של דגים שהייתה מספיקה לסעודתם של כמה וכמה אנשים.

כבן שלושים שנה היה, וכבר כבש כמעט את כל העולם בכוחו. היה נעמד מול חומת האויב, מרעים בקולו החזק - והחומה הייתה קורסת! המלך יבין החליט לצאת למלחמה מול עם ישראל, והורה לשר צבאו סיסרא לצאת למלחמה.

במלחמה נגד ישראל לא הסתמך סיסרא על כוחו האדיר בלבד. הוא יצא למלחמה ועימו תשע מאות רכב ברזל וארבעים אלף ראשי גייסות - ארבעים אלף מפקדים אשר תחת פיקודו של כל אחד מהם נתון גייס שלם: צבא

אדיר! מיליוני חיילים.

הלחימה התרחשה בצורה ניסית ומופלאה, כאשר "וַיָּהֶם ה' אֶת סִיסְרָא... לִפְנֵי בָרָק וַיִּדָּר סִיסְרָא מֵעַל הַמָּרְפֶּה וַיִּנָּס בְּרַגְלָיו" - הדבר אירע בעקבות מהומה ניסית שנוצרה בקרב צבא הכנענים וסוסיו, והצפת נחל קישון שהפך למלכודת מוות עבור פרשי הכנענים ורוכבי המרכבות שנגרפו בשטף המים. כל צבא יבין חוסל באורח פלאי: "לֹא נִשְׁאַר עַד אֶחָד".

היחיד שנותר הוא שר הצבא סיסרא, שניסה להימלט: "וַיִּסְרָא נָס בְּרַגְלָיו אֶל אֹהֶל יַעֲלֵ אִשְׁתּוֹ חֶפְרַיִם הַקִּינִי". יעל, אשת חבר הקיני, שלהם היה

הסכם שלום עם יבין מלך כנען, אירחה את סיסרא, כיסתה אותו בשמיכה והגישו לו לאכול והשקתה אותו חלב. כיסתה אותו בשמיכה וסיסרא נרדם. בלי שסיסרא שם לב, יעל לקחה את יתד האוהל ותקעה בגופו, והוא מת מיד. יעל פגשה מחוץ לאוהל את ברק, שהמשיך לרדוף אחרי סיסרא, ובישרה לו על מותו.

בדרך כלל מלחמותיו של סיסרא היו קצרות... שלוש שעות... ארבע שעות... כשהגיעה השעה השישית, החלה אימו של סיסרא לדאוג! רגילה הייתה שבנה שב מהמלחמה לאחר שלוש או ארבע שעות, וכעת כבר עברו שש שעות!... "מדוע בושש רכבו לבא", "בושש" - בא שש?

יום ד' כ"ב אלול תשפ"ו

כניסת שבת: 18:43

יציאת שבת: 19:32

רבינו תם: 20:19

הזמנים לפי אופק באר שבע

פרשיית נציבים ילך

ועדיין סיסרא לא הגיע, לכן התחילה אמא של סיסרא לבכות מאה בכיות, וכנגד זה אנו תוקעים מאה תקיעות בראש השנה.

והשאלה מתעצמת וזועקת עד השמים: וכי מה אכפת לנו מאותה אמא מרשעת שבוכה על הבן שלה שמת, מה אנחנו צריכים לזכור ולהזכיר אותה בראש השנה, ועוד לתקוע מאה פעמים בגלל שהיא בכתה מאה בכיות?

תירוץ נפלא השיב הגאון הצדיק רבי יעקב גלינסקי זצ"ל: לימוד גדול למדנו מאמא של סיסרא, הרי מנין לנו שאמא של סיסרא בכתה דווקא מאה בכיות, ולא יותר או פחות?

על כורחך שגם אצל מרשעת זו עמד מלאך בשמים, וספר בידו, והטה אזנו לשמוע את הבכיות שלה. וספר ומנה כמה בכיות בכתה, וכשהגיעה למאה הפסיקה, כי כך נקצב לה, ולא בכתה אחת יותר!

וזה חיזוק גדול לכל אחד ואחד מאיתנו, אם הקב"ה שומע אפילו את הבכיות של אותה אישה רשעה, קל וחומר שאת התפילות והבכיות שלנו, הבנים שלו, שאנו מתפללים ומבקשים בראש השנה - הוא ישמע לנו. גם אם כל השנה התרחקנו ממנו אנחנו עדיין יותר טובים מאותה אמא רשעה אמא של סיסרא שהקב"ה שמע לבכיות שלה, אז וודאי וודאי שהקב"ה ישמע לתפילות שלנו.

לכן ציוו אותנו חז"ל לתקוע מאה תקיעות כנגד מאה הבכיות שבכתה אמא של סיסרא, לחזק אותנו שאפילו אם אנו מרגישים רחוקים מה' יתברך אין לנו להתייאש, אלא להתפלל ולבקש בלי הפסקה כי וודאי ה' שומע לתפילתנו.

נמצאים אנו כפסע לפני ראש השנה נשדל כל אחד לקבל על עצמו קבלה טובה לפני יום הדין ונזכה להיכתב ולהחתם בספרם של צדיקים וחסידיים לאלתר לחיים אמן, בברכת שבת שלום ושנה טובה ומבורכת.

אי"ה מידי יום שלישי מתקיים שיעור תורה מפי הרב נדיה אטון

בבית הכנסת רינת מרים רחוב נחמן אביגד 2 באר שבע בשעה 19:30 בברכת ברוכים הבאים

דבר תורה לסעודה שניה

אור החיים הקדוש

"לאהבה את ה' אלהיך לשמע בקולו ודבקה בו כי הוא חייך ואורך ימין לשבת על האדמה אשר נשבע ה' לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם"

בפסוק הקודם מוזכר במה צריך לבחור וכתוב שם ובחרת בחיים למען תהיה אתה וזרעך, כלומר מה הטעם ומה המטרה בבחירה הזאת של החיים שהיא לאהבה את ה' אלהיך לשמוע בקולו ולדבקה בו.

והטעם לזה שיש לאהוב את ה' כי הוא חייך ואורך ימין, כי בשביל מה לאדם צורך בחיים ומה לאדם חיים אם לא רצונו יתברך, ועל ידי עשיית רצונו יתגלגל שהוא יקיים לדבקה בו, וזהו עצם החיים בעולם הזה, וגם אורך ימים לעולם הבא. והלא כתוב בפסוק: "ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום". במהלך טרדות החיים מתעלמים לעיתים מהמטרה והמגמה של עצם החיים, והמטרות המשניים שהם רק אמצעי לשאיפה הסופית מקבלים חשיבות כאילו הם בעצם המטרה. אמנם אין הדבר כן, כל העולם הזה וחיי העולם הזה, אינם אלא להגיע למטרה שהיא דבקות בה' יתברך שזה החיים האמיתיים ולאהבה אותו ולשמוע בקולו שהוא חייך ואורך ימין. (ישוים ותירועים על אור החיים)

דבר תורה לסעודה ראשונה

"ומל ה' את לבבך ואת לבב זרעך"

בשולחן ערוך (אורח חיים ראש סימן תקפ"א) מובא המנהג של אמירת "סליחות" בחודש אלול בנוסח הבא: "נוהגים לקום באשמורת הבוקר, לפני עלות השחר, לומר סליחות ותחנונים מראש חודש אלול ואילך (ממחרת של ראש חודש) ועד יום הכיפורים". מעיר על כך הרמ"א: ומנהג בני אשכנז אינו כן, אלא עומדים באשמורת לומר "סליחות" ביום א' שלפני ראש השנה (כשחל ראש השנה ביום ה' או בשבת). ואם חל ראש השנה בימים ב' או ג', מתחילים לומר "סליחות" מיום א' בשבוע שלפניו (שהיו כל שנה לפחות ארבעה ימים של אמירת "סליחות" לפני ראש השנה). לדעת כמה מחכמי ישראל, מרומזים בפרשת "ניצבים" שני המנהגים של אמירת "סליחות" בקהילות ישראל. א) "ומל ה' את לבבך ואת לבב זרעך" - ראשי תיבות "אלול". בכך מצוי רמז לאמירת "סליחות" כל חודש אלול, כמנהג קהילות ספרד ובני עדות המזרח.

ב) "אתם נצבים היום" (כ"ט, ט') בגמטריא "לעמוד לסליחות". בכך מצוי רמז לאמירת "סליחות" סמוך לקריאת פרשת "נצבים" לפני ראש השנה, כמנהג קהילות אשכנז. (פרפראות לתורה)

דבר תורה לסעודה רביעית

רבי ישראל מאיר הכהן מראדין בעל ה"חפץ חיים"

החפץ חיים נולד בז'יטל שברוסיה, למד תורה בישיבות וילנה. בגיל 18 עבר לראדין, ובה התגורר שנים רבות התפרנס בדוחק מחנות מכולת קטנה. על אף גדולתו בתורה סירב לכהן ברבנות. ברבות הימים ייסד ישיבה גדולה בעירו, שהתפרסמה בקהילות מזרח אירופה. הוציא לאור בשנת תרל"ג את ספרו הראשון ה"חפץ חיים" העוסק באיסורי לשון הרע ורכילות, ומאז והלאה כינוהו המוני היהודים על שם ספרו: ה"חפץ חיים". כהשלמה לספר זה חיבר את ספר "שמירת הלשון" (מאמרי חז"ל ודברי מוסר). חיבורו הגדול בהלכה הוא "משנה ברורה" ועוד מספריו: "ליקוטי הלכות" "אהבת חסד" "מחנה ישראל" ועוד. בזמן ה"חפץ חיים", חלה אדם במחלה אנושה וביקש את ברכתו של הרב, שהורה לו לבצע פעולה מסוימת בסודיות כדי להירפא. החולה קיים את ציווי הרב, ובאופן פלאי המחלה עברה לחלוטין והוא חזר לאיתנו. כעבור עשרים שנה חלתה אחותו באותה מחלה בדיוק, והוא מיהר מיד אל ה"חפץ חיים" הישיש כדי לדעת כיצד להצילה. ה"חפץ חיים" הקשיב בעצב ואמר: "כשהיית חולה צמתי עבורך ארבעים יום, אך כעת אני זקן וחלש מכדי לצום שוב". רק אז נחשפה מסירתו העצומה של הרב, שהרעיש עולמות בצום עבור תלמידו, אך הסתיר זאת כדי לייחס את המופת לאחר. **אי"ה יום ראשון כ"ד אלול יום הילולתו זיע"א**

דבר תורה לסעודה שלישית

פניני הבן איש חי

מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו"

מורנו הרב משה אלשיך ז"ל הביא, שראשי התיבות וסופי התיבות של הפסוק "מי יעלה לנו השמימה - הם: מילה [ראשי תיבות], הוי"ה [סופי תיבות].

והנה, לכאורה היה ראוי ששם הקדוש יהיה בראשי התיבות, וסופי התיבות הם שירמזו על מצוות מילה. אך האלשיך מבאר כי לאחר צירוף חשבונם של האותיות האמצעיות במילים הנ"ל, עם הכולל, נגיע לגימטריה "ישראל" [האותיות האמצעיות, ללא ראשי וסופי התיבות: על, נ, שמימ = 530, "ישראל" = 531], וזה מפני ששם "ישראל" נהווה רק על ידי מצוות מילה, שקודם לכן אינו בכלל ישראל. וכעת סדר הדברים מדוקדק היטב: השלב הראשון הוא מצוות המילה (הרמוזה ב'ראשי' התיבות), השלב הבא אחריו הוא "ישראל", שעל ידי מילה נהפך ל"ישראל" (הרמוז באותיות ה'אמצעיות'). ורק אז מגיע השלב הסופי - אשר שם ה' יתברך נקרא על ישראל.

לכרבה והצלחה

שיר בת אושרת
בן ציון בן מירב

לדפאה שלמה

רעות עזיזה
בת רותי
ענת איילה
בת מרים

למנחם עולם ברחמי ר"י

שירן נועה
בת אסתר
יעל ז"ל
בת אודה תחי'
ת.נ.צ.ב.ה

למנחם עולם ברחמי ר"י

לאה בת
סוליקה רביבו
ז"ל (הי"ד)
ת.נ.צ.ב.ה

למנחם עולם ברחמי ר"י

חנה בת חפסה
ימנה בת חנה
ינית בת רחל
ת.נ.צ.ב.ה

דיון משפחתי עם הרב יצחק זילברשטין

שו"ת עם הרה"ג הרב אורן נזרית

שו"ת עם הרה"ג הרב בנימין חותה

תפילת מוסף של ראש השנה

שאלה: האם יש על מה לסמוך לומר כל הציבור, אחרי כל פעם שתוקעים בלחש, את הקטע 'היום הרת עולם' בנעימה בהרמת קול מעט, ולהמשיך בלחש. ואם יש ע"מ לסמוך, האם בכל זאת יותר עדיף להימנע ולשמור את האמירה בקול לחזרה

תשובה: לכתחילה יש לחוש לדברי המקובלים בתפילת הלחש שהחיצונים נאחזים בה כשנאמרת בקול, ולא לומר קטעים מתפילת הלחש בקול, אולם רשאי לומר בקול כדי לעורר הכוונה, ובפרט אם אומר בקול כדי להזכיר לציבור קטעים שלא רגילים בהם כגון יעלה ויבוא בר"ח וכיוצא בזה, וכך היה מנהגו של מרן זיע"א, וממילא לענין היום הרת עולם בלחש, אינו להזכיר לציבור וגם לא נראה שאומרו לעורר הכונה, כיון שכל התפילה היא נאמרת בלחש וצריך מאוד לעורר הכונה באופן שמתפלל בלחש, לכן נכון יותר לאומרו בלחש, ובחזרה יאמרנו בקול ובהתעוררות גדולה

הכנה מיום טוב ראשון ליום טוב שני

שאלה: נשאלתי בענין חימום תבשילים על הפלאטה מיום טוב ראשון ליום טוב שני, כגון בראש השנה, אם מותר להניח מבעוד יום של יום טוב ראשון מאכלים על פלאטה כבויה שתידלק מאליה על ידי שעון שבת.

תשובה: מותר להניח ביום טוב ראשון של ראש השנה מאכלים על פלאטה כבויה שמחוברת לשעון שבת, שתדלק לפני צאת יום טוב ראשון, ובכך התבשילים יתחממו מיד כשחוזר בליל החג השני מבית הכנסת.

בקשת מחילה מנפטר

שאלה: המבקש מחילה בקבר מהנפטר האם צריך לפרט את אשר חטא לו ומה הדין אם מתבייש מכך לפרט בפני אנשים או שמבייש את הנפטר האם יספר מה שחטא לו. תשובה: יש לפרט את אשר חטא למת ואם אין זה כבודו של המת אם יפרט את מה שחטא לו לא יפרט. ואם אין זה כבודו של החוטא והוא מתבייש מכך צריך להתאמץ ואם אינו יכול לפרט בפני אנשים לפחות יבקש מחילה בלי שיפרט ועדיף זה מאשר כלום אבל לא יצא ידי חובה לגמרי.

הפוגע והנפגע נפטרו

שאלה: ראובן פגע בשמעון ושניהם נפטרו מהעולם ולא הספיק ראובן לבקש מחילה משמעון האם יש תיקון לכך.

תשובה: אין פתרון מה לעשות וראוי שבניו של הפוגע יתפללו עליו. והפוגע והנפגע יסתדרו ביניהם בעולם האמת.

אדם שפסול להיות שליח ציבור בימים נוראים

שאלה: יש לנו במנין אדם שפסול מלהיות שליח ציבור האם מותר ליתן לו בימים הנוראים לומר רק פיוטים. תשובה: מותר הדבר אבל לא קטעים שמוציא את הרבים ידי חובתם וכן אין ליתן לו לומר י"ג מידות.

"אתם נצבים היום" (דברים כ"ט, ט')

ספר יהודי ירא ה': אני נוסע ברפכת מדי בקר בקו 'באר שבע-תל אביב', ויורד בתחנה שבמקום עבודתי בעיר לוד. את תפילת שחרית אני נוהג להתפלל יחד עם נוסעים נוספים במהלך הנסיעה, בקרון האחרון שברפכת, שמשמש בכל בקר כ'בית תפלה' עבור מתפללים רבים שנאלצים להתפלל בדרך למקום עבודתם.

בימי שני וחמישי מוציאים אני ספר תורה מארון מיוחד שהתקן בקרון, מניחים אותו על בימה קטנה, וקוראים בו את קריאת התורה. בדרך כלל מסתיימת קריאת התורה ברפכת לפני ירידתי בלוד, אך באחד הימים, הקריאה הייתה בפרשת נצבים. כידוע קריאת השלישי בפרשה זו ארפה מאד, ובמהלכה, עצרה הרפכת בתחנה שבלוד (וברור היה שעוד לפני שתסתים הקריאה יסגרו הדלתות והרפכת תמשיך בנסיעה).

הסתפקתי כיצד עלי לנהג - הרי הלכה בידינו, שאסור לצאת מבית הכנסת באמצע קריאת התורה, ועל היוצא נאמר: 'ועזבי ה' יכלו' (ש"ע או"ח סי' קמ"ו ס"א); אולם אם אשאיר ברפכת, אאלץ להמשיך בנסיעה עד לתחנה הבאה בעיר אחרת, ומשם אחזור שוב ללוד ואגיע לעבודתי באחור גדול...

כיצד יש לנהג במקרה שכזה?
תשובה:

בספר ערוך השולחן (סי' קמ"ו ס"א) מבאר, שבאמצע הקריאה אסור לצאת אפילו במקום צר גדול או אנס גמור, ואף על גב ד'אנס רחמנא פטריה', מכל מקום כל כמה ש'יכול לאנס עצמו, מחייב לעשות זאת ולא לצאת באמצע הקריאה. והוסיף שאף אם צריך לזקוקו, שעובר על אסור 'בל תשקצו', לא יצא באמצע הקריאה, כי דינו כתפילת העמידה, שגדול כבוד התורה כבוד השכינה, ולכן צריך להמתין עד שיגמר העולה את קריאתו (אם ביקלתו להשהות עצמו).

הרי לנו שאסור יציאה באמצע הקריאה חמור כל כך, ואפילו במקום אנס גמור אסורה היציאה, ולקאורה נצטרך לומר כן גם בשאלתנו, שלמרות האנס לרדת בתחנה שבלוד, אין התיר לעזוב באמצע קריאת התורה. אולם, נראה שנתן לייעץ לנוסע, לרדת בתחנה, אך לא לעזוב את המקום, אלא לעמוד ברציף ולהמשיך להאזין לקריאה. זאת משום שהאסור הוא להיות 'עוזב' הספר תורה, אך כאן, כאשר הרפכת עצרה בתחנה, האיש לא עזב את הספר תורה, אלא נשאר לעמוד ברציף, וממשיך לשמע בצמא את הקריאה, ועדיין יכול היה להמשיך לעמוד ולשמע את הקריאה, אלא שהרפכת עצרה את המקום. כך שהספר תורה הוא ש'מתרחק', ובפסוק נאמר שרק עוזבי ה' יכלו, אך לא במקרה שהספר תורה 'עוזב' את האדם, (וכעת שספר התורה נסע עם הרפכת, כמובן שהמתפלל אינו צריך לרדת אחריו).

לסכום: נראה שנוסע הרפכת רשאי לרדת בתחנתו, באופן שיעמוד ברציף וימשיך לשמע את קריאת התורה, עד שהרפכת תעזוב.

לדפואה שלומה

סולטנה
בת פרחא
שמעון יעקב
בן סולטנה

לברכה והצלחה

חיים לוי וב"ב
דון דבקה
הודיה לוי
אלמוז לוי
בן שולמית

לדפואה שלומה

יוסף לוי
בן זיקטוריה
נועה בת יפה
דוד בן טטאניה

לדפואה שלומה

ברוך חי בן לאה
רחל בת שרה
מירה מרים
בת רחל

לזיווג הגון

שירה
בת ציפורה
חיים בן זיוה

הלכות ראש השנה

פירות שאין ברכותיהם שוות יקדים איזה מהם שירצה (שו"ע סימן ר"א סעיף א') וכאן מונחים לפניו פירות שברכותיהם העץ (תמרים ורימונים), ושאר מאכלים שברכותיהם האדמה (רוביא סלקא), אלא שטוב להקדים לצאת ידי חובת שאר הפוסקים]. ואם יש לו תמרים צהובים והם פרי חדש אצלו, יברך גם ברכת שהחיינו (בתנאי שהפרי החדש לא היה על השולחן בשעת הקידוש), ואחר כך יקח תמר אחר ויאמר: יהי רצון מלפניך וכו' שיתמו אויבינו ושונאינו וכל מבקשי רעתינו. ויאכל מהתמר (ילקו"י ראש השנה). ואם הרימון פרי חדש אצלו והתמר אינו פרי חדש יקדים לברך על הרימון ברכת "העץ" ו"שהחיינו" (ע"פ חזו"ע ברכות עמ' ער"ה ד"ה ואם).

ברכת שהחיינו על הפירות

חשוב להדגיש, כל פרי הנמצא בשווקים כל ימות השנה, אין לברך עליו שהחיינו היות ולא מרגישים בו הנאת התחדשות. אין חילוק אם הימצאותו כל השנה בשווקים מחמת שהוא גדל כל השנה בעץ ובאדמה כגון תפוח אדמה, או מחמת שחלק מהשנה גדל בעצים וחלק מהשנה בחממות כגון בננות, או מחמת שמצליחים לשומרו כל השנה בקירור כל השנה ואינו ניכר ההבדל בטעם בין חדש לישן כגון תפוחי עץ, אגסים, תמרים שחורים ועוד, או מחמת שמייבאים מחו"ל את אותו הפרי כשאין אותו בארץ כגון אננס, בכל אלו אין לברך שהחיינו משום שלא ניכר בהם הנאת התחדשות היות וניתן להשיגם כל השנה במקום זה. (הליכות ברכות עמ' תק"א)

ברכת האדמה על הסימנים

מכיוון שהמנהג לאכול את הסימנים בתוך הסעודה אין לברך האדמה על שום תבשיל של לוביא או קרא ושאר מיני ירקות מבושלים, אפילו אוכלם בלי פת, מכיוון שדרך ללפת את הפת בתבשילי ירקות. וטוב להביא לשולחן פרי שברכתו "האדמה" שאינו מתלפת עם הפת כגון בוטנים, ולברך "האדמה" גם בתוך הסעודה. אומנם הנהוגים לאכול את הסימנים לאחר הקידוש מיד יברכו האדמה על הירקות

הנהגה בסעודה

יתאמץ בכל כחו לשלוט ביצרו לבל יבוא לידי כעס והקפדה בתוך ביתו כל השנה, ובפרט בלילה זה שאנו עורכים בו סימנים לשנה הבאה עלינו לטובה, אין לך סימן רע ככעס.

ברכת המזון

בברכת המזון צריך להזכיר "רצה והחליצנו" ו"יעלה ויבוא" ויש להיזהר מאוד בברכת המזון לא לשכוח להזכיר הוספות אלו, כי דעת רבים מן הפוסקים שאדם ששכח לומר יעלה ויבוא בברכת המזון (ביום טוב שחל בשבת) צריך לחזור לראש ברכת המזון (כדן רצה והחליצנו) בשונה מיום טוב שחל בשבת.

(הרב גדעון בן משה עלון יורו משפט).

ליל שבת- ליל ראש השנה

הדלקת נרות החג

מדליקין נר לכבוד שבת ויום טוב, ויקדימו לברך ואחר כך להדליק. וברכת ההדלקה בראש השנה היא "להדליק נר של שבת ויום טוב" ואין להזכיר יום הזכרון.

ברכת שהחיינו בהדלקת נרות

יש נשים שנהגו לברך שהחיינו בשעת ההדלקה, ויש נהגו שלא לברך שהחיינו בעת ההדלקה. ומי שאין לה מנהג ברור טוב שלא תברך שהחיינו בהדלקת נרות, אלא תכוון לצאת ידי חובה בברכת שהחיינו כששומעת בשעת הקידוש מפי בעלה. אומנם נשים הנוהגות לברך שהחיינו בהדלקת נרות לא יענו אמן אחרי ברכת שהחיינו של הקידוש, אם רוצות לטעום מהיין.

קבלת שבת

מיד אחר תפלת מנחה אומרים קבלת שבת, קודם הפיוט אחות קטנה, ואין אומרים פרק במה מדליקין ביום טוב שחל בשבת.

הזכרת שבת

כשחל ראש השנה בשבת, צריך לשים לב להזכרות בתפילה ולהזכיר את שבת בתוך התפילה (מופיע במחזור).

פיוט אחות קטנה

בערב התקדש החג לפני תפלת ערבית אומרים פיוט 'אחות קטנה', וחותרם בסוף כל בית תכלה שנה וקללותיה, כלשון חז"ל במגילה (לא:), ובסיום הפיוט חותרם תחל שנה וברכותיה. ואחר כך אומרים המזמור הרנינו לאלהים עוזנו, שהיו אומרים אותו הלויים במוסף של ראש השנה, כי נאמר בו תקעו בחודש שופר בכסא ליום חגנו.

אכילת הסימנים

מנהג ישראל לאכול בשתי הלילות של ראש השנה מיני פירות וירקות שיש בהם רמז לסימן טוב לכל ימות השנה, משום דסימנא מילתא היא.

אכילת הסימנים בתוך הסעודה

נכון לנהוג לברך על פירות אלה לאחר נטילת ידים וברכת המוציא, ואכילת כזית פת, או לאחר ברכת המזון, כדי שלא יכנס בספק ברכה אחרונה שלהם.

קדימה בברכות

מכיון שבכלל הדברים שנוהגים לאכול בליל ראש השנה ישנם גם תמרים, שהם המובחרים שבשבעת המינים שנשתבחה בהם ארץ ישראל, והם קודמים לברכה לרימונים ולשאר הפירות, טוב להקדים, ויקח תמר, ויברך עליו בורא פרי העץ, ויאכל [אך אין זה חובה מן הדין להקדים מכיוון שכלל גדול בידינו כשמונחים לפנינו

שחל בשבת - חלק א'

יום שבת יום טוב ראשון של ראש השנה

בכייה בתפילות ראש השנה

אין להתוודות ביום ראש השנה, וכל שכן שלא יעורר את עצמו לבכות, שאין לבכות בראש השנה. והתפלות בראש השנה יהיו בשמחה ובטוב לבב, ומתוך כוונה שלימה, כי בטוחים אנחנו בישועת הקב"ה שיכתבנו ויחתמנו לחיים טובים. אומנם אדם שמתעורר מעצמו בבכיה ומתפלל בדמעות שליש, אין בזה חשש איסור כלל (ילקו"י ימים נוראים).

מוסף של שבת וראש השנה

במוסף של ראש השנה שחל בשבת חותמים שומע קול תרועת עמו ישראל ברחמים ולא יזכיר "היום".

אסור לתקוע בשופר בשבת

ראש השנה שחל בשבת אסור לתקוע בו, שמא יוציא השופר מרשות היחיד לרשות הרבים. וביום השני של ראש השנה תוקעים בשופר ומברכים לשמוע קול שופר וברכת שהחיינו.

תקע בטעות בשופר בשבת

מי שעבר ותקע בשופר ביום א' של ראש השנה שחל בשבת, ובירך עליו גם ברכת שהחיינו, אף על פי שעבר על גזירת חז"ל שגזרו שמא יעבירו ד' אמות ברשות הרבים, מכל מקום עשה קצת מצוה, ואין ברכותיו לבטלה, כיון דמדאורייתא מצוה לתקוע בשופר אפילו חל ראש השנה בשבת, הילכך לא יברך שהחיינו ביום השני של ראש השנה בעת שיתקע בשופר. (ילקו"י מועדים עמ' מח).

תפילת מנחה

יש להתפלל תפילת מנחה של שבת זו מוקדמת, על מנת שיוכלו לסיים לכתחילה סעודה שלישית קודם תחילת שעה עשירית (15:45).

צדקתך

בתפילת מנחה של שבת שהוא יום טוב, נחלקו הפוסקים האם אומרים "צדקתך" במנחה, דעת מרן הרב עובדיה יוסף שצריך לומר צדקתך במנחה של שבת (חזו"ע ימ"נ עמ' קפה) אומנם דעת יוצאי מרוקו ותונים שלא לומר צדקתך, וכל קהילה תעשה כמנהגה.

תשליך

אחר תפילת מנחה ביום ראשון של ראש השנה, הולכים על יד שפת הים או אצל הנהר, או באר מים חיים, או בור, לומר סדר "תשליך".

תשליך בשבת

במקום שסדר אמירת תשליך מתקיימת מחוץ לשטח גבולות העירוב, יש למנוע אמירתו בראש השנה שחל בשבת, כדי שלא יכשלו בהוצאת המחזורים מרשות היחיד לרשות הרבים, אלא ידחו אמירתו ליום טוב שני של ראש השנה (קיצור שו"ע חזו"ע עמ' שס"ח).

שחל לעשות תשליך

אם לא עשה התשליך ביום הראשון, טוב לעשותו ביום השני אחר מוסף, ויש אומרים אחר מנחה.

סדר העדיפויות בתשליך

סדר העדיפויות בתשליך: א. ים או נהר. ב. באר או מעין. ג. בור שיש לו מים. ד. בור שניגבו מימיו. ה. השקפה מהגג על הים. ו. ברז.

נשים

נשים פטורות מאמירת תשליך ואדרבה שב ואל תעשה עדיף מכיוון שכשיוצאות לעשות תשליך נגרמת ערבוביא בין גברים לנשים, ואם רוצה יכולה לברך בביתה בצניעות (ע"פ הטעם שכתב בילקו"י אוצר דינים לאישה ולבת עמ' תפט).

סעודה שלישית

לאחר תפילת מנחה והתשליך יסעד סעודה שלישית, וישים לב לא להרבות בסעודה כדי שישאר לו תיאבון לסעודת הערב.

בסעודה שלישית זו יש להקפיד לסעוד אותה לפני שעה עשירית, אומנם גם אדם שלא הספיק לסעוד לפני שעה עשירית, יסעד לאחר מכן (עד השקיעה) ויאכל כביצה פת (ולא יותר) כדי שישאר לו תיאבון לסעודת הערב (חזו"ע יו"ט, רמ"א סימן תקכ"ט ס"א).

שינה ביום ראש השנה

מנהג טוב שלא לישן ביום ראש השנה, שכן נאמר בשם הירושלמי מי שישן בראש השנה ישן מזלו. ואם ראשו כבד עליו, יישן מעט, אחר חצות היום, לנוח קצת, כדי שיתחזק לעבודת ה' יתברך.

הכנה מיום טוב ראשון ליום טוב שני

אסור להכין כל דבר שיש בו משום 'הכנה' מיום טוב ראשון (יום שבת) ליום טוב שני של ראש השנה (יום ראשון), משום איסור הכנה.

פינוי השולחן לאחר הסעודה

מותר לפנות את השולחן לאחר הסעודה ביום טוב הראשון, ולא צריך להשאיר את השולחן כמות שהוא עד ליל יום טוב שני, וכן מותר לטאטא את הבית ביום טוב ראשון, ולא נחשב כהכנה לצורך היום השני, כיוון שפינוי השולחן וסידור הבית נחשב כצורך היום, שמכבוד יום טוב שהשולחן יהיה מסודר ונקי והבית לא יהיה מלוכלך (הלימו"ע ימים נוראים עמ' קנ"ו).

עריכת השולחן ליום טוב שני

לערוך את השולחן לצורך סעודת ליל חג שני אסור.

הוצאת מאכלים מהמקפא

מותר להוציא מאכלים קפואים מהמקפא כדי להפשירם לסעודת החג. ואין בזה איסור הכנה, כיון שההפשרה נעשית מאליה. מה גם שאין בזה טרחה, וזה לצורך מצוה.

השבת האחרונה של השנה

סוד קדושה וכוחה של השבת האחרונה

אנו עומדים כעת בפתחה של השבת האחרונה לשנה החולפת. שבת זו איננה סתם עוד תחנה בלוח השנה. היא מהווה את החותם הסופי לכל הימים שעברנו, ויחד עם זאת היא משמשת כפתח, כהכנה וכצינור השפע לשנה החדשה העומדת בפתח.

בספרו הקדוש "באר מים חיים" מגלה לנו המחבר סוד עצום ומפעים. כל דבר ודבר שנגזר ונקבע על בני האדם בימי ראש השנה הקדושים, הכל נחקק, נעשה ונמשך כבר בשבת שלפניו. השבת הזו היא המפתח. לפי מעשיו, דיבוריו ומחשבותיו של האדם בשבת האחרונה של השנה, קובעים עבורו בשמיים כיצד תיראה ותתפתח כל השנה הבאה עלינו לטובה ולברכה.

הכוח לתקן את העבר ולבנות את העתיד

על פי ספרי הקבלה, בשבת המיוחדת הזו ניתן לנו כוח רוחני אדיר שלא קיים בשום זמן אחר. זוהי הזדמנות פז לתקן, להעלות ולרומם את כל השבתות של כל השנה החולפת. כל פסיעה, כל הישנות וכל פרט קטן שניזוהר בו יותר במהלך השבת הזו, יש בכוחו למחוק פגמים מהעבר ולמשוך ברכה אלוקית מקיפה לכל חודשי השנה הבאה.

המשגיח הגדול, הרב אליהו לופיאן זצ"ל, היה מרבה להדגיש את הנקודה הזו. הוא ציין כי בשבת האחרונה של השנה טמון כוח סגולי מיוחד למחוק את חטאי שבתות השנה. לכן עלינו להתייחס ליממה הקדושה הזו ברגשות מעורבים ומעוררים. נתייחס אליה כאילו היא השבת הראשונה שאנו זוכים לקיים בימי חיינו, ומצד שני כאילו היא השבת האחרונה בהחלט. מתוך תודעה זו, נבין ששבת זו קובעת את גורלנו.

שלום בית והכנה דרך שמחה

ההכנה לשבת זו דורשת מאיתנו היערכות נכונה ומתוכננת מראש. בערב השבת הזו נעשה הכל כדי שלא תהיה בביתנו מהומה, לחץ או מתח של הרגע האחרון. לא נניח ליצר הרע לפתוח סניף בתוך המעון המשפחתי שלנו. נשמור על פינו ועל לבנו. לא נכעס, לא נקפיד ולא נרים את הקול על בני הבית. נתארגן מוקדם ובנחת, כדי שנוכל להגיע בזמן, מתוך רוגע פנימי ושמחה אמיתית, לקבל את פני השבת.

בואו נצייר בדמיונו שמלך גדול, או אפילו

שר נכבד, היה מודיע שהוא מגיע להתארח בביתנו בסוף השבוע. כמה הכנות היינו עושים? כמה טרחה והשקעה היינו משקיעים כדי שהבית יהיה נקי, מסודר, מצוחצח ומבושם? אם כך הדבר באדם בשר ודם, על אחת כמה וכמה שעלינו לחזק בתוכנו את הידיעה ששבת המלכה בכבודה ובעצמה מתדפקת על דלתנו. עלינו לשמוח בכך שמחה עצומה ולכבד את בואה בכל לבנו.

קדושת השולחן והמנוחה הפנימית

במהלך השבת נשתדל, עד כמה שהדבר ניתן, לקדש ולרומם את שולחן השבת. ננקה אותו מדיבורי חולין, מענייני עבודה ומנושאים יומיומיים. לא נביא אל השולחן עיתונים או שום דבר המסיח את הדעת מהקדושה. לצד המאכלים הערבים והמשובחים, נשלב דברי תורה מתוקים מדבש. נוסיף מילים של אמונה, נחזיק את היושבים סביב השולחן בביטחון אמיתי ומושלם בבוא עולם.

את השבת הזו ננצל למנוחה אמיתית. מנוחה נפשית וגופנית שיש עימה יראת שמיים טהורה. נשכח לחלוטין מכל עסקי החול, נרגיש כאילו כל מלאכתנו עשויה ואין לנו עוד עבודה בעולם. נתעלם לגמרי מכל דאגה, צרה או מחשבה מטרידה, ונשקע כלונו בשלווה האלוקית של היום.

עמידה לפני יום הדין והודיה עמוקה

אנו צריכים לזכור שבזמן עולם, שופט כל הארץ הבוחן כליות ולב, אינו דורש מהאדם דבר שאינו מסוגל לעשות. הוא מכיר את חולשותינו ואת קשיינו. אם נצליח להעלות ולרומם את האווירה בשבת הזו, אפילו בנקודות קטנות וצנועות בלבד, כבר תהיה זו שבת אחרת לגמרי. היא תעלה ותיקח עימה את כל שבתות השנה אל כיסא הכבוד

לבסוף, שבת זו היא הזמן המושלם לומר תודה. נאמר תודה, ועוד פעם תודה, לריבונו של עולם על כל מה שעשה עבורנו בשנה החולפת. תודה על שנתת לנו פסק-זמן לעצור את מרוץ החיים המטורף, ולחשוב על מה שבאמת חשוב לנו. תודה על שעצרת לרגע את הקרוסלה הענקית של חיינו, ונתת לנו לחשב מסלול מחדש. תודה שנתת לנו לגלות מחדש את הילדים שלנו, את בני הבית ואת השכנים שחיו לצדנו. אנו מודים לך גם על הצרות, על הקשיים ועל הייסורים - כי אנו יודעים שהכל ממך, אבא טוב, והכל לטובה.

יום אחרון בשנה חשוב שנה

הכל הולך אחר החיתום

יום כ"ט באלול, היום האחרון של השנה, הוא אחד הימים המכריעים והמשמעותיים ביותר במעגל השנה היהודי. מעלתו של יום זה גדולה עד למאוד, והוא משמש כהזדמנות האחרונה לתיקון השנה החולפת וכצידה לדרך לקראת יום הדין הגדול. על כן, יזהר בו האדם ביותר שלא לאבד אפילו רגע אחד לריק. את שעותיו היקרות של היום יש לנצל ולמצות עד תום, הן בהתמדת לימוד התורה, הן בתפילה זכה ומכוונת, והן בקיום מצוות ומעשים טובים.

דיני תקיעת שופר בערב החג

מנהג ישראל ברור ותקיף לגבי סדר התקיעות ביום זה: אין תוקעים בשופר בערב ראש השנה. איסור זה מודגש במיוחד בכל הנוגע לתקיעה בתוך כותלי בית הכנסת, וזאת כדי ליצור הפסקה ברורה בין תקיעות הרשות של חודש אלול לבין תקיעות החובה של החג עצמו. יחד עם זאת, אם בעל התוקע עדיין זקוק לתרגול נוסף כדי להתלמד ולהתמקצע בתקיעות, עליו להקפיד לעשות זאת אך ורק בחדר סגור ומוצנע, כדי שהתקיעות לא יישמעו ברבים.

סגולת התענית וכפרת העוונות

חלק בלתי נפרד מההכנה הרוחנית ביום זה הוא מנהג התענית. מומלץ מאוד לצום בערב ראש השנה, החל מעלות השחר ועד לצאת הכוכבים. לצום זה יש כוח רוחני עצום, שכן הוא מוחק ומכפר לנו שליש מעוונותינו. חז"ל מלמדים אותנו את סדר הכפרה המלא: השליש הראשון נמחק בתענית זו של ערב החג; את השליש השני מכפרים לנו בשמיים על ידי התשובה שאנו עושים במהלך עשרת ימי תשובה; ואילו את השליש השלישי והאחרון מכפרים לנו ביום הכיפורים.

התרת נדרים הלכה למעשה

מנהג קבוע ומקובל בכל קהילות ישראל הוא עריכת "התרת נדרים" בערב ראש השנה. דורשי רשומות מצאו לכך רמז נפלא בפסוק: "לא יחל דברו ככל" - סופי התיבות של מילים אלו מרכיבות את המילה אלול. אולם, ישנה הלכה קריטית שחובה לדעת אותה ולהודיע עליה לאחרים כדי שלא יכשלו: התרת נדרים כללית זו מועילה אך ורק לנדרים שהאדם נדר ואינו זוכר אותם בשעת ההתרה. לעומת זאת, לנדרים שהאדם זוכר בבירור - התרה כללית זו אינה מועילה כלל. כדי להתיר נדרים ידועים, חובה על האדם לפרטם במפורש. די בכך שיפרט את הנדר בפני אחד משלושת המתירים בבית הדין, ובתנאי שאותו דיין יהיה בקי היטב בהלכות פתח וחרטה ('הליכות מועד' ימים נוראים, עמוד פ"ד).

פרשת כי תבוא

טוב לקרוא בתורה מהחומש פסוקים מתחילת פרשת כי תבוא, עד והגר אשר בקרבך. (דברים כ"ו, א-י"א). וכתב המקובל החסיד רבי דוד שרירי ז"ל: כל הקורא פרשה זו הקב"ה מעביר כרוז ברקיע ואומר גביתי מאדם זה כל החובות, ומוחל על חטאתיו. להלן סדר הקריאה:

"וְהָיָה כִּי תִבּוֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה וִירִשְׁתָּהּ וְיָשַׁבְתָּ בָּהּ. וְלָקַחְתָּ מִרְאשִׁית כָּל פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תִּבְּאֵי מֵאֲרֶצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ וְשָׂמַתָּ בְּסֵנֶא וְהִלַּכְתָּ

אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁנָה שְׁמֹ שָׁם. וּבָאתָ אֶל הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגְדַּתִּי הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בָאתִי אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשַׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵינוּ לֵאמֹר וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטָּנָא מִיָּדְךָ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אֲבִד אֲבִי וַיֵּרֶד מִצְרִימָה וַיִּגְר שָׁם בְּמִתִּי מֵעֵט וַיְהִי שָׁם לְגֹי גָדוֹל עֲצוֹם וְרָב. וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִיִּים וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה. וְנִצַּעַק אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת קִלְנוֹ וַיֵּרָא אֶת עֲנִינוֹ וְאֶת עֲמָלָנוּ וְאֶת לַחֲצֵנוּ. וַיִּצְאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרֶעַ נְטִיבָה וּבְמִרְאָה גָדֹל וּבְאֹתוֹת וּבְמִפְתָּיִם. וַיְבָאֵנוּ אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן לָנוּ אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ. וְעַתָּה הִנֵּה הֵבֵאתִי אֶת רִאשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לִּי יְהוָה וְהִנְחֵתוֹ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. וְשָׂמַחְתָּ בְּכָל הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבִיתְךָ אֶתָּה וְהָלֹאִי וְהָגֵר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ."

הפרשת חלה

סגולתה של הפרשת חלה היא גדולה וידועה, ונהגו נשות ישראל הצדקניות להפריש חלה בערב ראש השנה ולאפות לכבוד החג לחם.

פדיון נפש

בערב ראש השנה טוב למצוא תלמיד חכם שיעשה לו פדיון נפש. והעושהו בערב ראש השנה, וחוזר ועושה בערב יום הכיפורים, ומחלק המעות לעניים קודם סוכות, כתב הרב חיים ויטאל ז"ל שמובטח לו שישלים שנתו.

מקווה טהרה

מצוה על כל איש לטבול בערב ראש השנה במקווה טהרה כשר משעה חמישית ביום (שעה אחת קודם חצות ואילך), ויועיל לו להשליך מעליו כל הטומאות והמחשבות זרות שנדבקו בו מכל השנה, ויש בזה סודות ורמזים נפלאים.

תשעה קבין

אם אינו יכול לטבול במקווה מאיזה סיבה, נכון שישפוך על גופו תשעה קבין מים, והוא לערך שתיים עשרה ליטר ושש מאות גרם. ואפשר לעשות זאת גם על ידי מקלחת, שיעמוד תחת הסילון של המקלחת כשהברז פתוח, עד שישער שכבר נשפכו על גופו מים בשיעור ט' קבין (בזרם סטנדרטי הזמן הינו בערך כשש דקות). (שופר בציון)

לסדר את התפילות

כל אדם ישתדל להכין בעצמו את תפילות ראש השנה, ואת פירוש התיבות ובפרט הפיוטים, כי כל תפילה שנאמרת אחת לשלושים יום חייבת הכנה (שו"ע סימן ק, ס"א).

בטוחים בדין

מנהג ישראל להסתפר בערב ראש השנה לכבוד החג. ולובשים בגדים מכובסים ומגוהצים לכבוד יום טוב, להראות שאנו בטוחים בחסדי השי"ת שיוציא לאור משפטינו לחיים טובים ולשלום.

תפילת מנחה האחרונה של השנה

יזהר מאוד בתפילת המנחה ביום זה להתפלל אותה בכוונה ובמיתון, כי היא תפילה אחרונה של השנה ויש בכוחה לתקן את כל התפילות של השנה

תזכורות והכנות לראש השנה שחל בשבת

אי"ה השנה חל ראש השנה בימים שבת וראשון, חשוב ללמוד ולשנן את כל ההלכות, למען נדע כל אחד את ההלכות של ראש השנה הבא עלינו לטובה

סעודה שלישית

גבאי בית הכנסת ישימו לב לקבוע את זמן תפילת מנחה של יום שבת (יום טוב ראשון של ראש השנה) בשעה יותר מוקדמת כדי שיספיקו לסעוד סעודה שלישית לפני שעה עשירית.

הכנת נר גדול

יש להדליק ביום שני נר נשמה גדול הדולק 72 שעות, כדי שתהא אש דלוקה מוכנה בחג להדליק ממנה, ואם לא השיג יכול להדליק מהנר הקיים נר נוסף של 24 שעות מאש לאש.

שנים מקרא ואחד תרגום

בשבת זו לא קוראים שנים מקרא ואחד תרגום.

מקרים עם מנגנון שבת

במקרים רבים עם מנגנון מיוחד ל"מצב שבת", ישנה אפשרות שהייה של מצב שבת 48 שעות או 72 שעות, יש לבחור את הטווח הארוך יותר.

מפות ושקיות

יש להכין מפות נילון חד פעמיות חתוכות לפי מידת השולחנות לצורך החג (כמות כפולה), וכן שקיות אשפה חתוכות ומנותקות, כמות המספיקה ליומיים.

שעון מעורר

יש לזכור לנתק את השעון מעורר של יום ראשון, כדי שלא יצלצל בחג.

שעון גז 'חגז'

הרוצים לבשל על להבת הגז בחג ויש להם "שעון גז" (חגז) לצורך כיבוי הגז לזמן קצוב, יזכרו לחבר את שעון הגז לפני השבת. וכן יתנו דעתם לנתק את זרם החשמל מהמצית האלקטרוני של הכיריים מבעוד יום.

פלטה לשבת

אותם המשתמשים בשבת בפלטה לשבת, יזכרו לחבר הפלטה קודם השבת. וכמו כן יתנו דעתם על מקום הנחת הפלטה (שלא תפריע לבישולים במוצ"ש וביו"ט) או שיחברו מראש ע"י כבל חשמל ארוך שיוכלו להזיזה ממקומה.

שעון שבת

יש לכיין את שעון השבת של תאורת הבית, לפי הזמן המתאים גם ליום טוב ראשון וגם ליום טוב שני.

טבילה במקווה

מנהג טוב לטבול במקווה בערב ראש השנה, ובמיוחד מי שהוא חזן או בעל תוקע ישתדל יותר בטבילה זו.

הכנת הנרות

מכיוון שבלייל ב' של ראש השנה צריך להדליק שוב פעם נרות של יום טוב, עדיף להכין מערכת נרות נוספת שתהיה לו מוכנה להדלקת נרות של יום טוב שני, ומי שמדליק בשמן טוב להכניס את הפתילות בתוך הנקב של השעם מערב יום טוב (מכיוון שלפעמים נקב השעם סגור ואסור לפתוח אותו על ידי פתיליה ביום טוב משום מכה בפטיש).

נר הבדלה

במוצאי שבת שחל בו חג, מצווה מהודרת להבדיל על נר אבוקה (המורכב משתי פתילות ומעלה שהלהבות שלהן מתאחדות). אולם, כשמוצאי שבת הוא ערב חג, אי אפשר להשתמש בנר הבדלה גדול ורגיל מכיוון שאסור לכבות אותו במהלך החג. כדי לפתור זאת, ניתן לקחת נרונת קטנה עוד לפני כניסת החג ולהוסיף לה פתילה נוספת כדי שיהיה לו דין אבוקה. פתרון נוסף הוא לקנות בחנות נר הבדלה קטן במיוחד (בגודל של כ-2-3 ס"מ) ולהניח לו להתכבות מעצמו במהלך החג.

תפילת מנחה האחרונה של השנה

יזהר מאוד בתפילת המנחה ביום זה להתפלל אותה בכוונה ובמיתון, כי היא תפילה אחרונה של השנה ויש בכוחה לתקן את כל התפילות של השנה.

"זאת חליפתי זאת תמורתך ואת כפרתי וזה חסדך ילך לצדקה ואנחנו נלך לחיים טובים ולשלום"

פירוש כפירוש
ניתן להעביר לעלון "אור הנר", ולזכות עוד משפחות
שיזכו ללמוד דברי תורה הלכות ודברי מוסר
הפותחים את הלב לאבינו שבשמים.

בברכת כתיבה וחתומה טובה
לכל בית ישראל.

לפזאח שלימה

דודית
בת עמליה
יצחק בן חנה
ענת איילה
בת מרים

לברכה והצלחה

מודדכי זיפה
מודדכי זב"ב
ליאוד ושיר
מודדכי

לברכה והצלחה

אלג'דיה
בת מרים
מודדכי (מירי)
בת דות